

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Štefana Michálika a JUDr. J. Mihala v trestnej veci obvinenej **A. K. a spol.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2008 v Bratislave dovolanie obvineného **P. G.**, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. J. B., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2006, sp. zn. 1 To 97/2006 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. G. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. decembra 2005, sp. zn. 3T 4/2005, bola obvinená **A. K.** uznaná za vinnú z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a obvinený **P. G.** z pomoci na trestnom čine vraždy podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na skutkovom základe, že

A. K. 19. júla 2004, približne o 19.30 hod v R. S.,v S.,v byte M. M., nar. X., ho omámila najmenej štyrmi rozdrvenými tabletkami Rohypnolu, ktoré mu nasypala do kávy. Potom, čo ju a menovaného P. G. odviezol osobným autom do okresu Lučenec, krátko po 22.00 hod. pri vedľajšej ceste medzi obcami Pinciná a Boľkovce, asi 320 metrov od hlavnej cesty I 50, na okraji poľa, ležiaceho M. M. udrela obuchom a ostrím sekery pätnásťkrát, z toho viackrát prudko a silno do chrbta, zadnej časti krku a hlavy. Tým mu spôsobila najmä roztrhnutie záhlavovo-krčných väzov, takže ihneď skonala a jeho telo bolo potom poliate benzínom a zapálené. Usmrtila ho, aby získala poistné plnenie 1 320 000 Sk na základe troch zmlúv o životnom poistení, ktoré M. M. uzavrel 28. mája a 15. júna 2004 s poisťovňami U. a K., pričom podľa týchto zmlúv bola pre prípad jeho smrti jedinou oprávnenou osobou na vyplatenie poistného plnenia a M. M. usmrtila aj preto, aby získala jeho byt na základe zmluvy z 25. mája 2004, ktorou jej ho daroval, ale ešte nepodal návrh na vklad jej vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

P. G. potom, čo mu začiatkom júna 2004 A. K. povedala, že chce odstrániť M. M., v prvej polovici júna 2004 jej za tým účelom vo Zvolene, na Námestí Slovenského národného povstania sprostredkoval stretnutie s J. H., ktorého v G. prítomnosti neúspešne požiadala o fyzickú likvidáciu M. M.. P. G. sa s ňou potom rozprával o možnosti uspať M. Rohypnolom, alebo ho otráviť jedom na potkany. 19. júla 2004 okolo 16.00 hod. na jej žiadosť z predchádzajúceho dňa s ňou v Autokomplexe Lada vo Zvolene na svoje meno požičal osobné auto Škoda Favorit, evidenčné číslo Z., ktorým ju odviezol k jej bytu v P. na H., kde si vzala Rohypnol a do auta dala sekeru v igelitovej taške. Odtiaľ ju odviezol k M. bytu v R. S. – S.. Tam videl, že do kávy M. M. vysypala Rohypnol. Do auta dal asi päťlitrový kanister čiastočne naplnený benzínom. Oboch odviezol do Lučenca – Opatovej, kde na čerpacej stanici Slovnaftu o 21.53 hod. s A. K. kúpil zapaľovač s cigaretami. Na jej žiadosť ich odtiaľ odviezol späť, odbočil na cestu z Pincinej do Boľkoviec a zastavil auto po prejdení asi 300 metrov, kde si po 22.00 hod. z vozidla vzala sekeru, odišla s M. M. obďaleč a usmrtila ho. Po obliatí benzínom a zapálení tela nebohého P. G. odviezol A. K. do P. a cestou pri Detve vyhodila z idúceho auta do poľa kľúče od M. bytu, pri Dobrej Nive hodila do vodnej nádrže sekeru, obaja pri Brezinkách spálili M. doklady

a v kotolni domu, v ktorom A. K. bývala, spálili jej zakrvavené odevné zvršky a plastový kanister od benzínu.

Za to bol obvinenej A. K. uložený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., § 29 ods. 2 Tr. zák. výnimočný trest odňatia slobody na dvadsať rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bola na výkon tohto trestu zaradená do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Obvinenému P. G. bol uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na jedenásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. boli obaja obvinení zaviazaní nahradiť poškodenej A. M. škodu vo výške 11 498 Sk, pričom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bola táto poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. súd vyslovil, že sa zhabáva sekera dlhá 43,3 cm, vážiaca 8,52 kg, vrátane obhoreného poriska, ktorá patrí nezistenému vlastníkovi.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 8. novembra 2006, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením, sp. zn. 1 To 97/2006, podľa § 256 Tr. por. odvolania obvinených A. K. a P. G. zamietol.

Obvinený P. G. prostredníctvom obhajcu JUDr. J. B. podal proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2006, sp. zn. 1 To 97/2006, dovolanie, a to z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania vyslovil názor, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Namietal, že súd pri rozhodovaní veril obvinenej K., a to napriek tomu, že jej výpovede sú diametrálne odlišné od výpovedí

svedkov, a to najmä od momentu ako bola vzatá do väzby. Menila priebeh deja pred a po spáchaní skutku až do takej miery, že bola spochybnená jeho osobnosť a bol zatiahnutý do dobre premysleného deja bez toho, aby si uvedomil, že sa pomaly, ale isto stáva jeho súčasťou. Obvinená K. od začiatku presne vedela čo robí a do tohto konania sa jej úspešne podarilo zatiahnuť aj jeho. Potrebovala ľahko ovplyvniteľnú a bezhlavo dôverujúcu osobu, ktorú by mohla manipulovať bez toho, aby si to táto osoba uvedomila. On vzhľadom na vzťah k obvinenej K. a na vzťah k jej dcére ako i na svoje charakterové vlastnosti, nemal dôvod nedôverovať jej a upodozrievať ju. Neskôr, keď si uvedomil, čo sa stalo dostal strach, avšak obvinená ho ukludňovala, že z toho nič nebude. Jeho osoba je podľa znalkyne Mgr. S. prispôsobivá, infantilná a psychicky slabá, a preto niet divu, že ho obvinená zmanipulovala. Svoje konanie ináč vysvetliť nevie. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyslovil presvedčenie, že keby súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, dospel by k záveru, že jeho konaním došlo len k tomu pochybeniu, že skutok neoznámil polícii.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil výrok uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2006, sp. zn. 1T 97/2006, v časti o vine obvineného P. G., zrušil výrok o vine v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. decembra 2005, sp. zn. 3T 4/2005, ohľadne obvineného G. a súčasne zrušil i výrok o treste a prikázal vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods.1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. i/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tento dôvod dovolania je daný len v prípade nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku alebo v prípade iného nesprávneho posúdenia podľa hmotnoprávnych ustanovení. S poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené alebo iného hodnotenia vykonaného dokazovania, než ako to urobili súdy oboch stupňov. Tento dovolací dôvod preto pripúšťa len právne námietky vo vzťahu zistenému skutku v konaní pred súdmi oboch stupňov.

Obvinený P. G. dovolaním namietal, že oba súdy nehodnotili dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, uverili rozpornej výpovedi spoluobvinenej K. a dostatočne nevzali do úvahy, že bol obvinenou manipulovaný. V dôvodoch dovolania vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov odvolacím súdom. Neopiera sa teda v dovolaní o právne námietky, ale má výlučne skutkové výhrady a výhrady voči postupu súdu pri hodnotení dôkazov. Dovolacie námietky dovolateľa vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto dovolací súd na ne nemohol prihliadať.

Keďže v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., musel dovolací súd bez preskúmania veci na neverejnom

zasadnutí dovolanie obvineného P. G. odmietnuť z dôvodu uvedeného v § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. apríla 2008

**JUDr. Harald S t i f f e l , v. r.
predseda senátu**

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: